Na 281/2003-9

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudkyň Brigity Chrastilové a JUDr. Ludmily Valentové v právní věci **žalobce C. V.,** proti **žalovaným 1) R. P., 2) M. P.,** v řízení o žalobě označené o určení vlastnického práva nebo finanční úhradu, t a k t o:

I. **Žaloba se odmítá.**
II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou, podanou u Nejvyššího správního soudu dne 5. 2. 2003, domáhá rozhodnutí ve věci určení vlastnického práva k nemovitosti. Z obsahu žaloby, která nemá všechny potřebné náležitosti, vyplývá, že zpochybňuje vlastnictví žalovaných k domu čp. 380 v k. ú. H., jenž je postaven na pozemku ve vlastnictví žalobce. Žalobní petit je nepřesně formulován tak, že žalobce navrhuje propadnutí domu čp. 380 v k. ú. H. s příslušenstvím ve prospěch žalobce a dále požaduje po Českém státu částku 800 000 Kč pro své sourozence (jak sourozenci žalobce, tak Český stát nejsou však v žalobě označeni jako účastníci řízení).

Nejvyšší správní soud o žalobě nemohl věcně jednat a musel žalobu odmítnout z těchto důvodů:

Ve správním soudnictví jednají a rozhodují krajské soudy a Nejvyšší správní soud. Podle § 2 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), ve správním soudnictví poskytují soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem a za podmínek stanovených tímto zákonem nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon. Pravomoc soudů ve správním soudnictví je tak omezena na poskytování ochrany subjektivních práv veřejnoprávního charakteru, popřípadě k rozhodování v dalších věcech, v nichž jim tuto pravomoc výslovně soudní řád správní zakládá.

Nejvyšší správní soud se proto musel nejprve zabývat tím, zda je dána pravomoc soudů ve správním soudnictví o podané žalobě jednat a rozhodnout, tj. zda v žalobě tvrzená práva, jejichž ochrany se žalobce podanou žalobou domáhá, jsou právy veřejnoprávního charakteru, popř. je-li tato žaloba podřaditelná svým obsahem pod jiné věci, jež do pravomoci soudů ve správním soudnictví náleží.

Z žaloby se především podává, že žalobce zpochybňuje vlastnické právo žalovaných k domu čp. 380 v obci H., a to z toho důvodu, že je postaven na parcele v jeho vlastnictví. Z nepřesně formulovaného petitu lze dovodit, že se zřejmě domáhá určení, že je vlastníkem uvedeného domu s příslušenstvím.

Určení vlastnického práva k nemovitosti nepochybně je právem soukromoprávního charakteru, je tak sporem vyplývajícím z občanskoprávních vztahů, jehož projednání a rozhodnutí o něm náleží podle § 7 odst. 1 o. s. ř. do pravomoci soudů v občanském soudním řízení. Pravomoc soudů věc projednat ve správním soudnictví proto dána není. Zde je pak namístě uvést, že Nejvyšší správní soud zejména rozhoduje o kasačních stížnostech proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení domáhá zrušení soudního rozhodnutí. O takovou věc pak v případě této žaloby nepochybně nejde.

Podle § 46 odst. 2 s. ř. s. soud návrh odmítne, domáhá-li se žalobce rozhodnutí ve sporu nebo v jiné právní věci, o které má jednat a rozhodnout soud v občanském soudním řízení. Soud proto rozhodl tak, jak je ve výroku uvedeno.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jehož žaloba byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.
Žalobce může podat žalobu v občanském soudním řízení u místně příslušného okresního soudu (§ 46 odst. 2 s. ř. s.). Bude-li žaloba podána do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení, platí, že občanské soudní řízení o ní je u soudu zahájeno dnem, kdy Nejvyššímu správnímu soudu došla odmítnutá žaloba.

V Brně dne 12. března 2003

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu